

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR SENATUL

LEGE

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003
privind Codul de procedură fiscală**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art.I.- Se aprobă Ordonanța Guvernului nr.92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, adoptată în temeiul art.1 pct.II.5 din Legea nr.559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.941 din 29 decembrie 2003, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 1, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

“(3) Prin *administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat* se înțelege ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale în legătură cu:

- a) înregistrarea fiscală;
- b) declararea, stabilirea, verificarea și colectarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;
- c) soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative fiscale.”

2. La articolul 2, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

“(1) Administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat prevăzute la art.1 se îndeplinește potrivit dispozițiilor Codului de procedură fiscală, ale Codului fiscal, precum și ale altor reglementări date în aplicarea acestora.

(2) Prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.”

3. După articolul 2 se introduc articolele 2¹ și 2² cu următorul cuprins:

“Articolul 2¹ - Modificarea și completarea Codului de procedură fiscală

(1) Prezentul cod se modifică și se completează numai prin lege, promovată, de regulă, cu 6 luni înainte de data intrării în vigoare a acesteia.

(2) Orice modificare sau completare la prezentul cod intră în vigoare cu începere din prima zi a anului următor celui în care a fost adoptată prin lege.

Articolul 2² - Funcționarea Comisiei fiscale centrale

Comisia fiscală centrală constituită potrivit art.6 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a prezentului cod.”

4. Titlul capitolului II va avea următorul cuprins:

“Principii generale de conduită în administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat ”

5. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

“Articolul 3 - Aplicarea unitară a legislației

Organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a

impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.”

6. La articolul 8, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

“(1) Contribuabilul este obligat să coopereze cu organele fiscale în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute.”

7. La articolul 9, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

“(2) Informațiile referitoare la impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat pot fi transmise numai:

a) autorităților publice, în scopul îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege;

b) autorităților fiscale ale altor țări, în condiții de reciprocitate în baza unor convenții;

c) autorităților judiciare competente, potrivit legii;

d) în alte cazuri prevăzute de lege.”

8. La articolul 15, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

“(2) *Contribuabilul* este orice persoană fizică sau juridică sau orice altă entitate fără personalitate juridică ce datorează impozite, taxe, contribuții și alte sume bugetului general consolidat, în condițiile legii.

(3) Statul este reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale teritoriale.”

9. La articolul 15, după alineatul (3) se introduc alineatele (4) și (5) cu următorul cuprins:

“(4) Unitățile administrativ-teritoriale sunt reprezentate de autoritățile administrației publice locale, precum și de compartimentele de specialitate ale acestora, în limita atribuțiilor delegate de către autoritățile respective.

(5) Agenția Națională de Administrare Fiscală, unitățile sale teritoriale, precum și compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale sunt denumite în prezentul cod *organe fiscale*.”

10. La articolul 16, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

“(2) Împuternicitul este obligat să înregistreze la organul fiscal actul de împuternicire, în formă autentică și în condițiile prevăzute de lege. Revocarea împuternicirii operează față de organul fiscal de la data înregistrării actului de revocare.”

11. La articolul 16, după alineatul (2) se introduce alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

“(2¹) În cazul reprezentării contribuabililor, în relațiile cu organele fiscale, prin avocat, forma și conținutul împuternicirii sunt cele prevăzute de dispozițiile legale privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat.”

12. La articolul 16, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

“(4) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile și reprezentanților fiscali desemnați potrivit Codului fiscal, dacă legea nu prevede altfel.”

13. La articolul 19, litera a) a alineatului (2) va avea următorul cuprins:

“(a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adăugată, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin.(4), denumite *creanțe fiscale principale*,”

14. La articolul 19, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

“(4) În măsura în care plata sumelor reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat se constată că a fost fără temei legal, cel care a făcut astfel plata are dreptul la restituirea sumei respective.”

15. La articolul 20, literele a) - e) vor avea următorul cuprins:

a) obligația de a declara bunurile și veniturile impozabile sau, după caz, impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

b) obligația de a calcula și de a înregistra în evidențele contabile și fiscale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

c) obligația de a plăti, la termenele legale, impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

d) obligația de a plăti dobânzi și penalități de întârziere, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite *obligații de plată accesorii*;

e) obligația de a calcula, de a reține și de a înregistra în evidențele contabile și de plată, la termenele legale, impozitele și contribuțiile care se realizează prin stopaj la sursă;”

16. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

“Articolul 22 - Stingerea creanțelor fiscale

Creanțele fiscale se sting prin încasare, compensare, executare silită, scutire, anulare, prescripție și prin alte modalități prevăzute de lege.”

17. La articolul 24, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

“(1) Plătitor al obligației fiscale este debitorul sau persoana care, în numele debitorului, conform legii, are obligația de a plăti sau de a reține și de a plăti, după caz, impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte sume datorate bugetului general consolidat.”

18. La articolul 29, partea introductivă a alineatului (1) va avea următorul cuprins:

“(1) În cazul creanțelor fiscale administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin *domiciliu fiscal* se înțelege:”

19. La articolul 29 se introduce alineatul (4) cu următorul cuprins:

“(4) În cazul celorlalte creanțe fiscale ale bugetului general consolidat, prin *domiciliu fiscal* se înțelege domiciliul reglementat potrivit dreptului comun sau sediul social înregistrat potrivit legii.”

20. La articolul 30, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

“(3) Impozitele, taxele și alte sume care se datorează, potrivit legii, în vamă sunt administrate de către organele vamale.”

21. Articolul 31 va avea următorul cuprins:

“Articolul 31 - Competența teritorială

(1) Pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, competența revine aceluși organ fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului sau al plătitorului de venit, în cazul impozitelor și contribuțiilor realizate prin stopaj la sursă, în condițiile legii.

(2) În cazul contribuabililor nerezidenți care desfășoară activități pe teritoriul României printr-un sediu permanent, competența revine organului fiscal pe teritoriul căruia se realizează, în întregime sau cu preponderență, cifra de afaceri.

(3) Competența de administrare a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, datorate de marii contribuabili, poate fi stabilită în sarcina altor organe fiscale, prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

22. Articolul 32 va avea următorul cuprins:

“ Articolul 32 – Competența în cazul sediilor secundare

În cazul în care contribuabilul are, potrivit legii, obligații de plată la sedii secundare, competența teritorială pentru administrarea acestora revine organului fiscal în a cărui rază teritorială acestea se află situate.”

23. Articolul 33 va avea următorul cuprins:

“Articolul 33 - Competența teritorială a compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale

Compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale sunt competente pentru administrarea impozitelor, taxelor și a altor sume datorate bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale.”

24. La articolul 35, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

“(2) În situația în care organele fiscale între care apare conflictul de competență nu sunt subordonate unui organ ierarhic comun, conflictul de competență ivit se soluționează de către Comisia fiscală centrală din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.”

25. La articolul 35 se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

“(3) În cazul bugetelor locale Comisia centrală fiscală se completează cu câte un reprezentant al Asociației Comunelor din România, Asociației Orașelor din România, Asociației Municipiilor din România, Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România, precum și al Ministerului Administrației și Internelor.”

26. După articolul 36 se introduc articolele 36¹ și 36² cu următorul cuprins:

“Articolul 36¹ - Conflictul de interese

Funcționarul public din cadrul organului fiscal implicat într-o procedură de administrare se află în conflict de interese, dacă:

a) în cadrul procedurii respective acesta este contribuabil, este soț/soție a contribuabilului, este rudă până la gradul al 3-lea inclusiv a contribuabilului, este reprezentant sau împuternicit al contribuabilului;

b) în cadrul procedurii respective poate dobândi un avantaj ori suporta un dezavantaj direct;

c) există un conflict între el, soțul/soția, rudele sale până la gradul al 3-lea inclusiv și una din părți sau soțul/soția, rudele părții până la gradul al 3-lea inclusiv;

d) în alte cazuri prevăzute de lege.

Articolul 36² - Abținerea și recuzarea

(1) Funcționarul public care știe că se află într-una dintre situațiile prevăzute la art.36¹ este obligat să înștiințeze conducătorul organului fiscal și să se abțină de la îndeplinirea procedurii.

(2) În cazul în care conflictul de interese se referă la conducătorul organului fiscal, acesta este obligat să înștiințeze organul ierarhic superior.

(3) Abținerea se propune de funcționarul public și se decide de îndată de conducătorul organului fiscal sau organul ierarhic superior.

(4) Contribuabilul implicat în procedura în derulare poate solicita recuzarea funcționarului public aflat în conflict de interese.

(5) Recuzarea funcționarului public se decide de îndată de către conducătorul organului fiscal sau de organul fiscal ierarhic superior. Decizia prin care se respinge cererea de recuzare poate fi atacată la instanța judecătorească competentă. Cererea de recuzare nu suspendă procedura de administrare în derulare.”

27. La articolul 38 alineatul (2), după litera b) se introduce litera b¹) cu următorul cuprins:

“b¹) datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei împuternicite de contribuabil, după caz;”

28. La articolul 38, literele f) și h) ale alineatului (2) vor avea următorul cuprins:

“f) numele și semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;

h) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;”

29. La articolul 38, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

“(3) Actul administrativ fiscal emis în condițiile alin.(2) prin intermediul mijloacelor informatice este valabil și în cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal potrivit legii și ștampila organului emitent, dacă îndeplinește cerințele legale aplicabile în materie.”

30. La articolul 39, litera c) a alineatului (2) va avea următorul cuprins:

“c) prin poștă, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum și prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia.”

31. La articolul 39, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

“(3) În cazul în care se constată lipsa contribuabilului sau a oricărei persoane îndreptățite să primească actul administrativ fiscal de la domiciliul fiscal al acestuia sau refuzul de a primi actul administrativ fiscal, comunicarea se face prin publicarea unui anunț într-un cotidian național de largă circulație și/sau într-un cotidian local sau în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în care se menționează că a fost emis actul pe numele contribuabilului. Actul administrativ fiscal se consideră comunicat în a cincea zi de la data publicării anunțului.”

32. Articolul 40 va avea următorul cuprins:

“Articolul 40 - Opozabilitatea actului administrativ fiscal

Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.”

33. După articolul 40 se introduce articolul 40¹ cu următorul cuprins:

“Articolul 40¹ - Nulitatea actului administrativ fiscal

Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art.38 alin.(3) din prezentul cod, atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu.”

34. La articolul 47, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

“(1) Băncile sunt obligate să comunice organelor fiscale lista titularilor persoane fizice, juridice sau orice alte entități fără personalitate juridică ce deschid sau închid conturi, forma juridică pe care aceștia o au și domiciliul sau sediul acestora. Această comunicare se va face în prima jumătate a fiecărei luni, referitor la conturile deschise sau închise în luna anterioară. Comunicarea va fi adresată Ministerului Finanțelor Publice.”

35. La articolul 47 se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

“(3) Ministerul Finanțelor Publice, la cererea autorităților administrației publice locale, va transmite acestora informațiile deținute în baza alin.(1).”

36. La articolul 48 se introduce alineatul (5) cu următorul cuprins:

“(5) Onorariile stabilite pentru expertizele prevăzute de prezentul articol vor fi plătite de la bugetele organelor fiscale care au apelat la serviciile expertului, după caz.”

37. La articolul 49 se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

“(3) Organul fiscal are dreptul să rețină, în scopul protejării împotriva înstrăinării sau distrugerii, documente, acte, înscrisuri, registre și documente financiar-contabile sau orice element material care face dovada stabilirii, înregistrării și achitării obligațiilor fiscale de către contribuabili, pe o perioadă de maximum 30 de zile. În cazuri excepționale, cu aprobarea conducătorului organului fiscal, perioada de reținere poate fi prelungită cu maximum 90 de zile.”

38. Articolul 61 va avea următorul cuprins:

“ Articolul 61- Calcularea termenelor

Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.”

39. La articolul 63, literele a), c) și e) ale alineatului (1) vor avea următorul cuprins:

“a) pentru persoanele juridice, cu excepția comercianților, precum și pentru asocierile și alte entități fără personalitate juridică, codul de înregistrare fiscală atribuit de organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

c) pentru persoanele fizice care nu dețin cod numeric personal, numărul de identificare fiscală atribuit de organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

e) pentru persoanele fizice plătitoare de taxă pe valoarea adăugată, codul de înregistrare fiscală atribuit de organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

40. La articolul 63, după alineatul (4) se introduce alineatul (4¹) cu următorul cuprins:

“(4¹) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente, pentru care plățile anticipate se fac prin reținere la sursă

de către plătitorii de venituri, au obligația, în vederea înregistrării, să depună la organul fiscal competent declarația de înregistrare fiscală.”

41. La articolul 64, alineatele (1), (2) și (5) - (7) vor avea următorul cuprins:

“(1) Orice persoană impozabilă care realizează operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată la organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală în următoarele situații:

a) la înființare, în mod obligatoriu, dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri peste plafonul de scutire prevăzut de dispozițiile Codului fiscal referitoare la taxa pe valoarea adăugată;

b) la înființare, dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri sub plafonul de scutire, dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată;

c) după înființare, în mod obligatoriu, dacă depășește plafonul de scutire prevăzut de dispozițiile Codului fiscal referitoare la taxa pe valoarea adăugată, în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a depășit acest plafon;

d) după înființare, dacă cifra de afaceri realizată este sub plafonul de scutire prevăzut de dispozițiile Codului fiscal referitoare la taxa pe valoarea adăugată, dar dorește să opteze pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată.

(2) Persoanele care realizează în exclusivitate operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată, iar potrivit Codului fiscal pot opta pentru taxarea acestora, trebuie să solicite înregistrarea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

(5) Data înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată este:

a) data comunicării certificatului de înregistrare în situațiile prevăzute la alin.(1) lit.a) și lit.b) și, după caz, la alin.(2);

b) data de întâi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă face opțiunea pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată în situațiile prevăzute la alin.(1) lit.d);

c) data de întâi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită luarea în evidență ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în situațiile prevăzute la alin.(1) lit.c) și, după caz, la alin.(2).

(6) Orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată care, ulterior înregistrării, realizează exclusiv operațiuni care nu dau drept de deducere trebuie să solicite scoaterea din evidență ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care realizează exclusiv astfel de operațiuni. Scoaterea din evidență ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată se va face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă are obligația să solicite această scoatere din evidență.

(7) Orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată trebuie să solicite scoaterea din evidență ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în caz de încetare a activității, în termen de 15 zile de la data actului în care se consemnează situația respectivă. Scoaterea din evidență ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată se va face începând cu data de întâi a lunii următoare depunerii declarației de mențiuni.”

42. Articolul 65 va avea următorul cuprins:

“Articolul 65 - Obligația înscrierii codului de identificare fiscală pe documente

Plătitorii de impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat au obligația de a menționa pe facturi, scrisori, oferte, comenzi sau orice alte documente emise, codul de identificare fiscală propriu.”

43. La articolul 66, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

“(1) Contribuabilii au obligația de a declara organului fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 30 de zile, înființarea de sedii secundare.”

44. Articolul 67 va avea următorul cuprins:

“Articolul 67 - Forma și conținutul declarației de înregistrare fiscală

(1) Declarația de înregistrare fiscală se întocmește prin completarea unui formular pus la dispoziție gratuit de organul fiscal din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală și va fi însoțită de acte doveditoare ale informațiilor cuprinse în aceasta.

(2) Declarația de înregistrare fiscală va cuprinde: datele de identificare a contribuabilului, categoriile de obligații de plată datorate potrivit Codului fiscal, datele privind sediile secundare, datele de identificare a împuternicitului, datele privind situația juridică a contribuabilului, precum și alte informații necesare administrării impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat.”

45. La articolul 68, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

“(1) Pe baza declarației de înregistrare fiscală, depusă potrivit art.63 alin.(3), organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală eliberează certificatul de înregistrare fiscală, în termen de 15 zile de la data depunerii declarației. În certificatul de înregistrare fiscală se înscrie obligatoriu codul de identificare fiscală.”

46. La articolul 69, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

“(1) Modificările ulterioare ale datelor din declarația de înregistrare fiscală trebuie aduse la cunoștință organului fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 30 de zile de la data producerii acestora, prin completarea și depunerea declarației de mențiuni.”

47. La articolul 70, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

“(1) Organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală organizează evidența plătitorilor de impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cadrul registrului contribuabililor, care conține:

- a) datele de identificare a contribuabilului;
- b) categoriile de obligații fiscale de plată datorate potrivit legii, denumite *vector fiscal*;
- c) alte informații necesare administrării obligațiilor fiscale.”

48. La articolul 70, după alineatul (4) se introduc alineatele (5)-(8) cu următorul cuprins:

“(5) Contribuabilii persoane juridice sau orice alte entități fără personalitate juridică care, în decurs de 12 luni consecutive, nu au depus declarații fiscale și situații financiare, nu au efectuat plăți și nu au prezentat solicitări organului fiscal, vor fi trecuți într-o evidență specială a contribuabililor inactivi.

(6) Contribuabilii trecuți în evidența specială vor fi supuși inspecției fiscale, în termen de maximum 3 luni de la data trecerii în evidența specială.

(7) Pe perioada cât contribuabilul este considerat inactiv, certificatul de înregistrare fiscală se suspendă.

(8) Contribuabilii trecuți în evidență specială vor fi reactivați începând cu data la care:

- a) depun o declarație fiscală sau situație financiară;
- b) efectuează o plată voluntară;
- c) formulează o solicitare organelor fiscale;
- d) organul fiscal constată că acesta desfășoară activități supuse legii fiscale.”

49. La articolul 72, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

“(1) Evidențele contabile și fiscale vor fi păstrate la domiciliul fiscal al contribuabilului sau la sediile secundare, după caz.”

50. La articolul 73, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

“(4) În caz de inactivitate temporară sau în cazul obligațiilor de declarare a unor venituri care, potrivit legii, sunt scutite la plata impozitului pe venit, organul fiscal competent poate aproba, la cererea contribuabilului, alte termene sau condiții de depunere a declarațiilor fiscale, în funcție de necesitățile administrării obligațiilor fiscale. Asupra termenelor și condițiilor va decide organul fiscal potrivit competențelor aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

51. La articolul 74, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

“(5) Pentru anumite categorii de obligații fiscale, stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, organul fiscal poate transmite contribuabililor formularele de declarare a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, instrucțiunile de completare a acestora, alte informații utile, precum și plicurile preadresate. În acest caz, contravaloarea corespondenței se suportă de către organul fiscal.”

52. La articolul 75, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

“(4) Nedepunerea declarației fiscale dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale prin estimarea bazei de impunere potrivit art.60. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale.”

53. Denumirea titlului VI va avea următorul cuprins:

“Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat”

54. Articolul 77 va avea următorul cuprins:

“Articolul 77 - Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art.74 alin.(2) și art.78 alin.(3);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

(2) Dispozițiile alin.(1) sunt aplicabile și în cazurile în care impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat sunt scutite la plată conform reglementărilor legale, precum și în cazul unei rambursări de taxă pe valoarea adăugată.”

55. La articolul 78, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

“(1¹) Pentru creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot stabili și alte competențe pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspecției fiscale.”

56. La articolul 78, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

“(3) Declarația fiscală întocmită potrivit art.74 alin.(2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare.”

57. La articolul 78, după alineatul (3) se introduc alineatele (4) și (5) cu următorul cuprins:

“(4) În situația în care legea nu prevede obligația de calculare a impozitului, declarația fiscală este asimilată unei decizii referitoare la baza de impunere.

(5) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora.”

58. Articolul 79 va avea următorul cuprins:

“Articolul 79 - Forma și conținutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art.38. Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la art.38 alin.(2), și categoria de impozit, taxă, contribuție sau altă sumă datorată bugetului general consolidat, baza de impunere, precum și cuantumul acestora, pentru fiecare perioadă impozabilă în parte.”

59. La articolul 80, literele a) și b) vor avea următorul cuprins:

“a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;”

60. La articolul 84 se introduce alineatul (2) cu următorul cuprins:

“(2) Termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale se suspendă pe perioada cuprinsă între momentul începerii inspecției fiscale și momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale.”

61. Articolul 87 va avea următorul cuprins:

“Articolul 87 - Persoanele supuse inspecției fiscale

Inspecția fiscală se exercită asupra tuturor persoanelor, indiferent de forma lor de organizare, care au obligații de stabilire, reținere și plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevăzute de lege.”

62. La articolul 89, literele a) și c) vor avea următorul cuprins:

“a) controlul prin sondaj, care constă în activitatea de verificare selectivă a documentelor și operațiunilor semnificative în care sunt reflectate modul de calcul, de evidențiere și de plată a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat;

c) controlul încrucișat, care constă în verificarea documentelor și operațiunilor impozabile ale contribuabilului în corelație cu cele deținute de alte persoane; controlul încrucișat poate fi și inopinat.”

63. La articolul 89 se introduce alineatul (2) cu următorul cuprins:

“(2) La finalizarea controlului inopinat sau încrucișat se încheie proces-verbal.”

64. La articolul 90, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

“(2) La contribuabilii mari, perioada supusă inspecției fiscale începe de la sfârșitul perioadei controlate anterior, în condițiile alin.(1).”

65. La articolul 90, litera a) a alineatului (3) va avea următorul cuprins:

“a) există indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;”

66. La articolul 90 alineatul (3), după litera b) se introduce litera c) cu următorul cuprins:

“c) nu au fost îndeplinite obligațiile de plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat.”

67. La articolul 91, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

“(1) Inspecția fiscală se exercită exclusiv, nemijlocit și neîngrădit prin Agenția Națională de Administrare Fiscală sau, după caz,

de compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, conform dispozițiilor prezentului titlu sau de alte autorități care sunt competente potrivit legii să administreze impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.”

68. La articolul 91, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

“(1¹) În cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, competența de exercitare a inspecției fiscale se stabilește prin regulamentul de organizare și funcționare aprobat în condițiile legii.”

69. După articolul 95 se introduce articolul 95¹ cu următorul cuprins:

“Articolul 95¹ - Durata efectuării inspecției fiscale

(1) Durata efectuării inspecției fiscale este stabilită de organele de inspecție fiscală sau, după caz, de compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în funcție de obiectivele inspecției și nu poate fi mai mare de 3 luni.

(2) În cazul marilor contribuabili sau al celor care au sedii secundare, durata inspecției nu poate fi mai mare de 6 luni.”

70. La articolul 96, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

“(3) Inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării. Prin excepție, conducătorul inspecției fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă, de la data încheierii inspecției fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor sau erori de calcul care influențează rezultatele acestora.”

71. La articolul 96, după alineatul (3) se introduce alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

“(3¹) În situația în care din instrumentarea cauzelor penale de către organele competente nu rezultă existența prejudiciului,

reverificarea dispusă în temeiul alin.(3) nu este urmată de emiterea deciziei de impunere.”

72. La articolul 96, alineatele (5) și (7) vor avea următorul cuprins:

“(5) Activitatea de inspecție fiscală se organizează și se desfășoară în baza unor programe anuale, trimestriale și lunare aprobate în condițiile stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, respectiv prin acte ale autorităților administrației publice locale, după caz.

(7) La finalizarea inspecției fiscale, contribuabilul este obligat să dea o declarație scrisă, pe propria răspundere, din care să rezulte că au fost puse la dispoziție toate documentele și informațiile solicitate pentru inspecția fiscală. În declarație se va menționa și faptul că au fost restituite toate documentele solicitate și puse la dispoziție de contribuabil.”

73. La articolul 97, după alineatul (2) se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

“(3) Pe toată durata exercitării inspecției fiscale, contribuabilii supuși acesteia au dreptul de a beneficia de asistența de specialitate sau juridică.”

74. La articolul 98, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

“(2) La încheierea inspecției fiscale, organul fiscal va prezenta contribuabilului constatările și consecințele lor fiscale, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art.7 alin.(1) din prezentul cod, cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nici o modificare în urma inspecției fiscale sau în cazul în care contribuabilul renunță la acest drept și notifică acest fapt organelor de inspecție fiscală.”

75. La articolul 98, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

“(3) Data, ora și locul prezentării concluziilor vor fi comunicate contribuabilului în timp util.”

76. La articolul 100, după alineatul (2) se introduce alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

“(2¹) În cazul în care, urmare efectuării inspecției fiscale, au fost sesizate organele de urmărire penală, decizia de impunere privitoare la obiectul sesizării penale se poate emite după soluționarea cu caracter definitiv a cauzei penale.”

77. Articolul 102 va avea următorul cuprins:

“Articolul 102 - Termenele de plată

(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.

(2) Pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora, astfel:

a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1-15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16-31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare.

(3) Pentru obligațiile fiscale eșalonate sau amânate la plată, precum și pentru accesoriile acestora, termenul de plată se stabilește prin documentul prin care se acordă înlesnirea respectivă.

(4) Pentru creanțele fiscale, administrate de Ministerul Finanțelor Publice, care nu au prevăzute termene de plată, acestea vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Pentru creanțele fiscale ale bugetelor locale care nu au prevăzute termene de plată, acestea se stabilesc prin ordin comun al ministrului administrației și internelor și al ministrului finanțelor publice.

(6) Contribuțiile sociale administrate de Ministerul Finanțelor Publice, după calcularea și reținerea acestora conform

reglementărilor legale în materie, se virează până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se efectuează plata drepturilor salariale.”

78. La articolul 103, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

“(2) Plata obligațiilor fiscale se efectuează de către debitori, distinct, pe fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat, inclusiv dobânzi și penalități de întârziere.

(3) În cazul stingerii prin plată a obligațiilor fiscale, momentul plății este:

a) în cazul plăților în numerar, data înscrisă în documentul de plată eliberat de organele sau persoanele abilitate de organul fiscal;

b) în cazul plăților efectuate prin mandat poștal, data poștei, înscrisă pe mandatul poștal;

c) în cazul plăților efectuate prin decontare bancară, data la care băncile debitează contul plătitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, confirmate prin ștampila și semnătura autorizată a acestora, cu excepția situației prevăzute la art.110;

d) pentru obligațiile fiscale care se sting prin anulare de timbre fiscale mobile, data înregistrării la organul competent a documentului sau a actului pentru care s-au depus și anulat timbrele datorate potrivit legii.”

79. Articolul 104 va avea următorul cuprins:

“Articolul 104- Ordinea stingerii datoriilor

(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art.19 alin.(2) lit.a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile aceluși tip de creanță fiscală principală pe care îl stabilește contribuabilul.

(2) În cadrul tipului de impozit, taxă, contribuție sau altă sumă reprezentând creanță fiscală stabilit de contribuabil, plata se efectuează în următoarea ordine:

a) sume datorate în contul ratelor din graficele de plată a obligațiilor fiscale, pentru care s-au aprobat eșalonări și/sau amânări la

plată, precum și dobânzile datorate pe perioada eșalonării și/sau amânării la plată și calculate conform legii;

b) obligații fiscale principale cu termene de plată în anul curent, precum și accesoriile acestora, în ordinea vechimii;

c) obligații fiscale datorate și neachitate la data de 31 decembrie a anului precedent, în ordinea vechimii, până la stingerea integrală a acestora;

d) dobânzi, penalități de întârziere aferente obligațiilor fiscale prevăzute la lit.c);

e) obligații fiscale cu termene de plată viitoare, la solicitarea debitorului.

(3) Pentru creanțele bugetelor locale, din categoria obligațiilor fiscale prevăzute la alin.(2) lit.b), se sting cu prioritate obligațiile stabilite ca urmare a inspecției fiscale.

(4) În situația în care debitorul nu efectuează plata obligațiilor fiscale, conform prevederilor alin.(2), creditorul fiscal va proceda la stingerea obligațiilor fiscale pe care le administrează, în conformitate cu ordinea de plată reglementată de prezentul cod, și va înștiința despre aceasta debitorul, în termen de 10 zile de la data efectuării stingerii.

(5) Orice plată făcută după comunicarea somației în cadrul executării silite va stinge, mai întâi, obligația fiscală stabilită în titlul executoriu.”

80. La articolul 105, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

“(3) Compensarea se face de organul fiscal competent la cererea debitorului sau înainte de restituirea ori rambursarea sumelor cuvenite acestuia, după caz, în ordinea prevăzută la art.104 alin.(2).”

81. La articolul 105, după alineatul (3) se introduce alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

“(3¹) Organul fiscal poate efectua compensare din oficiu ori de câte ori constată existența unor creanțe reciproce.”

82. La articolul 105, după alineatul (4) se introduce alineatul (4¹) cu următorul cuprins:

“(4¹) Dispozițiile alin.(4) nu se aplică în cazul creanțelor bugetelor locale.”

83. La articolul 106, litera h) a alineatului (1) va avea următorul cuprins:

“h) cele rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate sau din reținerile prin poprire, după caz, în temeiul hotărârii judecătorești prin care se dispune desființarea executării silite.”

84. La articolul 106, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

“(1¹) Prin excepție de la prevederile alin.(1), sumele de restituit reprezentând diferențe de impozite rezultate din regularizarea anuală a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice se restituie din oficiu de organele fiscale competente, în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere.”

85. La articolul 106, după alineatul (5) se introduce alineatul (6) cu următorul cuprins:

“(6) Procedura de restituire și de rambursare a sumelor de la buget, inclusiv modalitatea de acordare a dobânzilor prevăzute la art.113, se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

86. La articolul 108, după alineatul (2) se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

“(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.”

87. La articolul 109, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

“(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite, taxe, contribuții, precum și cele administrate de organele vamale, stabilite de organele

competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului, taxei sau contribuției, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv;

b) pentru impozitele, taxele și contribuțiile stinse prin executare silită, până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. În cazul plății prețului în rate, dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma rămasă de plată dobânda este datorată de către cumpărător;

c) pentru impozitele, taxele și contribuțiile debitorului declarat insolubil, până la data încheierii procesului-verbal de constatare a insolabilității, inclusiv.”

88. Articolul 110 va avea următorul cuprins:

“Articolul 110 - Dobânzi și penalități de întârziere în cazul plăților efectuate prin decontare bancară

(1) Nedecontarea de către unitățile bancare a sumelor cuvenite bugetului general consolidat, în termen de 3 zile lucrătoare de la data debitării contului plătitorului, nu îl exonerează pe plătitor de obligația de plată a sumelor respective și atrage pentru acesta dobânzi și penalități de întârziere la nivelul celor prevăzute la art.109 și 114, după termenul de 3 zile.

(2) Pentru recuperarea sumelor datorate bugetului și nedecontate de unitățile bancare, precum și a dobânzilor și penalităților de întârziere prevăzute la alin.(1), plătitorul se poate îndrepta împotriva unității bancare respective.”

89. La articolul 111, alineatele (1) și (4) vor avea următorul cuprins:

“(1) În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează până la data stingerii inclusiv. Data stingerii este, pentru compensările la cerere, data depunerii la organul competent a cererii de compensare, iar pentru compensările efectuate înaintea restituirii sau rambursării sumei cuvenite debitorului, data depunerii cererii de rambursare sau restituire.

(4) Pentru obligațiile fiscale neplătite la termen, atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară, se datorează

dobânzi și penalități de întârziere până la data deschiderii procedurii de faliment. Pentru obligațiile fiscale născute după data deschiderii procedurii de faliment și neplătite la termen, nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere.”

90. Articolul 112 va avea următorul cuprins:

“Articolul 112 - Dobânzi în cazul înlesnirilor la plată

Pe perioada pentru care au fost acordate înlesniri la plata obligațiilor fiscale restante se datorează dobânzi.”

91. Articolul 113 va avea următorul cuprins:

“Articolul 113 - Dobânzi în cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget

(1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobândă din ziua următoare expirării termenului prevăzut de art.106 alin.(1¹) sau art.191, după caz. Acordarea dobânzilor se face la cererea contribuabililor.

(2) Nivelul dobânzii este cel prevăzut la art.109 alin.(5) și se suportă din același buget și același venit bugetar din care se restituie ori se rambursează, după caz, sumele solicitate de către plătitori.”

92. La articolul 114, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

“(4) În cazul în care s-au acordat înlesniri la plată, penalitatea de întârziere se datorează până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-au acordat înlesnirile. Nerespectarea înlesnirilor la plată, așa cum au fost acordate, conduce la calculul penalităților de întârziere de la data încetării, conform legii, a valabilității înlesnirilor.”

93. Articolul 115 va avea următorul cuprins:

“Articolul 115 - Înlesniri la plata obligațiilor fiscale

(1) La cererea temeinic justificată a contribuabililor, organul fiscal competent poate acorda pentru obligațiile fiscale restante, atât înaintea începerii executării silite, cât și în timpul efectuării acesteia, înlesniri la plată, în condițiile legii.

(2) La cererea temeinic justificată a debitorilor, persoane fizice sau juridice, creditorii bugetari locali, prin autoritățile administrației publice locale care administrează aceste bugete, pot acorda, pentru obligațiile bugetare restante pe care le administrează, următoarele înlesniri la plată:

a) eșalonări la plata impozitelor, taxelor, chiriilor, redevențelor, contribuțiilor și a altor obligații la bugetul local;

b) amânări la plata impozitelor, taxelor, chiriilor, contribuțiilor și a altor obligații la bugetul local;

c) eșalonări la plata dobânzilor și/sau a penalităților de orice fel, cu excepția dobânzilor datorate pe perioada de eșalonare;

d) amânări și/sau scutiri ori amânări și/sau reduceri de dobânzi și/sau penalități de întârziere, cu excepția dobânzilor datorate pe perioada de amânare;

e) scutiri sau reduceri de impozite și taxe locale, în condițiile legii.

(3) Procedura de acordare a înlesnirilor la plată pentru creanțele bugetare locale se stabilește prin acte normative speciale.

(4) Pentru acordarea înlesnirilor la plată creditorii bugetari locali vor cere debitorilor constituirea de garanții.

(5) Pentru obligațiile la bugetul local, datorate și neachitate după data de 1 iulie 2003 de către persoanele fizice, garanția este:

a) o sumă egală cu două rate medii din eșalonare, reprezentând obligații bugetare locale eșalonate și dobânzi calculate, în cazul eșalonărilor la plată;

b) o sumă rezultată din raportul dintre contravaloarea debitelor amânate și dobânzile calculate și numărul de luni aprobate pentru amânare la plată, în cazul amânărilor la plată.

(6) Pentru obligațiile la bugetul local, datorate și neachitate după data de 1 iulie 2003 de către persoanele juridice, garanția este de 100% din totalul creanței bugetare locale pentru care s-a acordat înlesnirea.”

94. La articolul 119, alineatele (2), (3) și (9) vor avea următorul cuprins:

“(2) Se dispun măsuri asigurătorii sub forma popririi asigurătorii și sechestrului asigurătoriu asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietatea debitorului, precum și asupra veniturilor acestuia, când există pericolul ca acesta să se sustragă, să-și ascundă ori să-și risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea, precum și în cazul suspendării executării actului administrativ prevăzute la art.179.

(3) Aceste măsuri pot fi luate și în cazul în care creanța nu a fost încă individualizată și nu a devenit scadentă. Măsurile asigurătorii dispuse atât de organele fiscale competente, cât și de instanțele judecătorești ori de alte organe competente, dacă nu au fost desființate în condițiile legii, rămân valabile pe toată perioada executării silită, fără îndeplinirea altor formalități. Odată cu individualizarea creanței și ajungerea acesteia la scadență, în cazul neplății, măsurile asigurătorii se transformă în măsuri executorii.

(9) Dacă valoarea bunurilor proprii ale debitorului nu acoperă integral creanța fiscală a bugetului general consolidat, măsurile asigurătorii pot fi înființate și asupra bunurilor deținute de către debitor în proprietate comună cu terțe persoane, pentru cota-parte deținută de acesta.”

95. La articolul 126, alineatele (8) și (9) vor avea următorul cuprins:

“(8) În cazul în care asupra aceluiași venituri ori bunuri ale debitorului a fost pornită executarea, atât pentru realizarea titlurilor executorii privind creanțe fiscale, cât și pentru titluri ce se execută în condițiile prevăzute de alte dispoziții legale, executarea silită se va face, potrivit dispozițiilor prezentului cod, de către organele de executare prevăzute de acesta.

(9) Când se constată că domiciliul fiscal al debitorului se află în raza teritorială a altui organ de executare, titlul executoriu împreună cu dosarul executării vor fi trimise acestuia, înștiințându-se, dacă este cazul, organul de la care s-a primit titlul executoriu.”

96. La articolul 127, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

“(2) Organul de executare coordonator înscrie în întregime debitul în evidențele sale și ia măsuri de executare silită, comunicând întregul debit organelor de executare în a căror rază teritorială se află domiciliile fiscale ale celorlalți codebitori, aplicându-se dispozițiile art.126.”

97. La articolul 130, alineatele (1) și (3) vor avea următorul cuprins:

“(1) Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare competent în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal debitorul sau al unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

(3) Executarea silită începe numai după ce organul fiscal a transmis debitorului înștiințarea de plată, prin care i se comunică acestuia suma datorată, iar după înștiințare au trecut 15 zile de la comunicare.”

98. La articolul 130, după alineatul (3) se introduce alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

“(3¹) Înștiințarea de plată este act premergător executării silite.”

99. La articolul 130, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

“(4) Titlul executoriu emis potrivit alin.(1) de organul de executare competent va conține, pe lângă elementele prevăzute la art.38 alin.(2), următoarele: codul de identificare fiscală, domiciliul fiscal al acestuia, precum și orice alte date de identificare; quantumul și natura sumelor datorate și neachitate, temeiul legal al puterii executorii a titlului.”

100. La articolul 130, după alineatul (8), se introduc alineatele (9) și (10) cu următorul cuprins:

“(9) În cazul în care instituțiile publice transmit titluri executorii privind venituri proprii spre executare silită organelor fiscale, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat sau local, după caz.

(10) În cazul în care autoritățile administrației publice locale transmit titluri executorii privind venituri proprii spre executare silită organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.”

101. La articolul 136, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

“(1) Înaintea valorificării bunurilor, acestea vor fi evaluate. În acest scop, organul de executare va apela la organe și persoane de specialitate, care sunt obligate să-și îndeplinească atribuțiile ce le revin în acest sens. Dispozițiile art.48 din prezentul cod se aplică în mod corespunzător.”

102. Titlul articolului 137 va avea următorul cuprins:

“Suspendarea, întreruperea sau încetarea executării silite”

103. La articolul 137, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

“(5) În cazul în care popririle înființate de organul de executare generează imposibilitatea debitorului de a-și continua activitatea economică, cu consecințe sociale deosebite, creditorul fiscal poate dispune, la cererea debitorului și ținând seama de motivele invocate de acesta, fie suspendarea temporară totală, fie suspendarea temporară parțială a executării silite prin poprirea conturilor bancare.”

104. La articolul 143, alineatul (9) va avea următorul cuprins:

“(9) Biroul de carte funciară va comunica organelor de executare, la cererea acestora, în termen de 10 zile, celelalte drepturi reale și sarcini care grevează imobilul urmărit, precum și titularii

acestora, care vor fi înștiințați de către organul de executare și chemați la termenele fixate pentru vânzarea bunului imobil și distribuirea prețului.”

105. La articolul 151, litera i) a alineatului (4) va avea următorul cuprins:

“i) mențiunea că toți cei interesați în cumpărarea bunurilor trebuie să prezinte dovada emisă de organele fiscale că nu au obligații fiscale restante;”

106. La articolul 151, litera h) a alineatului (7) va avea următorul cuprins:

“h) dovada, emisă de organele fiscale, că nu are obligații fiscale restante față de acestea.”

107. La articolul 152, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

“(1) Vânzarea la licitație a bunurilor sechestrate este organizată de o comisie condusă de un președinte.”

108. La articolul 152, după alineatul (1) se introduc alineatele (1¹) – (1³) cu următorul cuprins:

“(1¹) Comisia de licitație este constituită din 3 persoane desemnate de organul de conducere al creditorului bugetar.

(1²) Comisia de licitație verifică și analizează documentele de participare și afișează la locul licitației, cu cel puțin o oră înaintea începerii acesteia, lista cuprinzând ofertanții care au depus documentația completă de participare.

(1³) Ofertanții se identifică după numărul de ordine de pe lista de participare, după care președintele comisiei anunță obiectul licitației, precum și modul de desfășurare a acesteia.”

109. La articolul 152, alineatul (8) va avea următorul cuprins:

“(8) În procesul-verbal prevăzut la alin.(7) se vor menționa, pe lângă elementele prevăzute la art.38 alin.(2), și următoarele: numele și prenumele sau denumirea cumpărătorului, precum și domiciliul fiscal

al acestuia; numărul dosarului de executare silită; indicarea bunurilor adjudecate, a prețului la care bunul a fost adjudecat și a taxei pe valoarea adăugată, dacă este cazul; toți cei care au participat la licitație și sumele oferite de fiecare participant, precum și, dacă este cazul, menționarea situațiilor în care vânzarea nu s-a realizat.”

110. La articolul 155, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

“(3) În cazul în care cumpărătorul cărui a s-a încuviințat plata prețului în rate nu plătește restul de preț în condițiile și la termenele stabilite, el va putea fi executat silit pentru plata sumei datorate în temeiul titlului executoriu emis de organul de executare competent pe baza procesului-verbal de adjudecare.”

111. La articolul 156, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

“(2) În cazul în care debitorii cărora urma să li se restituie bunuri potrivit alin.(1) nu se mai află la domiciliul fiscal declarat și, în urma demersurilor întreprinse, nu au putut fi identificați, organul fiscal va proceda la înștiințarea acestora, cu procedura prevăzută pentru comunicarea prin publicitate potrivit art.39 alin.(3), că bunul în cauză este păstrat la dispoziția proprietarului până la împlinirea termenului de prescripție, după care va fi valorificat potrivit dispozițiilor legale privind valorificarea bunurilor intrate în proprietatea privată a statului, dacă legea nu prevede altfel.”

112. Articolul 157 va avea următorul cuprins:

“Articolul 157 - Darea în plată

(1) În tot cursul executării silite asupra bunurilor imobile ale debitorului persoană juridică, inclusiv în perioada în care poate avea loc reluarea procedurii de valorificare în condițiile art.156 alin.(1), creanțele fiscale administrate de Ministerul Finanțelor Publice și cele ale bugetelor locale pot fi stinse, la cererea debitorului, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea în proprietatea publică a statului sau, după caz, a unității administrativ-teritoriale a bunurilor imobile supuse executării silite.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică și în cazul în care executarea silită este suspendată ca urmare a aprobării unei înlesniri la plata obligațiilor fiscale, potrivit art.115 din prezentul cod.

(3) În scopul prevăzut la alin.(1) organul abilitat să efectueze procedura de executare silită, potrivit legii, va transmite cererea, împreună cu un exemplar al dosarului de executare silită și propunerile sale, comisiei numite prin ordin al ministrului finanțelor publice sau, după caz, de către unitatea administrativ-teritorială, care va decide asupra modului de soluționare a acesteia și va dispune organului abilitat să efectueze procedura de executare silită, încheierea procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil și stingerea creanțelor fiscale administrate de Ministerul Finanțelor Publice sau a celor locale pentru care s-a început executarea silită.

(4) Comisia prevăzută la alin.(3) va decide stingerea creanțelor fiscale prin trecerea în proprietatea publică a unor bunuri imobile supuse executării silite, numai în condițiile existenței unor solicitări de preluare în administrare, potrivit legii, a acestor bunuri.

(5) De la data depunerii cererii de către debitor până la data întocmirii procesului-verbal de trecere în proprietatea publică, bunul imobil rămâne indisponibilizat.

(6) Procesul-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil constituie titlu de proprietate. Operațiunea de transfer al dreptului de proprietate, ca efect al dării în plată, este scutită de taxa pe valoarea adăugată.

(7) Bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform alin.(1) pot fi date în administrare în condițiile legii.

(8) În cazul în care bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform prezentului cod au fost revendicate și restituite, potrivit legii, terțelor persoane, debitorul persoană juridică va fi obligat la plata sumelor stinse prin această modalitate.”

113. La articolul 158, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

“(5) Sumele recuperate în contul cheltuielilor de executare silită se fac venit la bugetul din care au fost avansate, cu excepția sumelor reprezentând cheltuieli de executare silită a creanțelor fiscale

administrate de Ministerul Finanțelor Publice, care se fac venit la bugetul de stat, dacă legea nu prevede altfel.”

114. La articolul 161, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

“(1) Creditorii fiscali care au un privilegiu prin efectul legii și care îndeplinesc condiția de publicitate sau posesie a bunului mobil au prioritate, în condițiile prevăzute la art.131 alin.(7), la distribuirea sumei rezultate din vânzare față de alți creditori care au garanții reale asupra bunului respectiv.”

115. Articolul 164 se abrogă.

116. La articolul 166, alineatul (3) se abrogă.

117. La articolul 168, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

“(1) În cazuri excepționale, pentru motive temeinice, Guvernul, respectiv autoritățile deliberative la nivel local, prin hotărâre, pot aproba anularea unor creanțe fiscale.”

118. La articolul 168, după alineatul (3) se introduce alineatul (4) cu următorul cuprins:

“(4) În cazul creanțelor fiscale datorate bugetelor locale, suma prevăzută la alin.(3) reprezintă limita maximă până la care, prin hotărâre, autoritățile deliberative pot stabili plafonul creanțelor fiscale care pot fi anulate.”

119. La articolul 169, alineatele (1) și (3) vor avea următorul cuprins:

“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale, printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.”

120. La articolul 169, după alineatul (3) se introduce alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

“(3¹) Pot fi contestate în condițiile alin.(3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.”

121. La articolul 170, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

“(1¹) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

122. La articolul 170, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

“(2) Contestația se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al cărui act administrativ este atacat și nu este supusă taxelor de timbru.”

123. La articolul 173, litera a) a alineatului (1) va avea următorul cuprins:

“a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 5 miliarde lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, după caz, de către organul fiscal stabilit la art.31 alin.(3).”

124. La articolul 173, după litera a) a alineatului (1) se introduce litera a¹) cu următorul cuprins:

“a¹) contestațiile formulate de marii contribuabili care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 5 miliarde lei, se soluționează de către organele competente constituite în cadrul respectivelor direcții generale de administrare a marilor contribuabili.”

125. La articolul 173, după alineatul (2) se introduc alineatele (2¹) și (2²) cu următorul cuprins:

“(2¹) Contestațiile formulate de cei care se consideră lezați de refuzul nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal se soluționează de către organul ierarhic superior organului fiscal competent să emită acel act.

(2²) Contestațiile formulate împotriva actelor administrative fiscale emise de autoritățile administrației publice locale se soluționează de către acestea.”

126. Articolul 174 va avea următorul cuprins:

“Articolul 174 - Decizia sau dispoziția de soluționare

(1) În soluționarea contestației, organul competent se pronunță prin decizie sau dispoziție, după caz.

(2) Decizia sau dispoziția emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.”

127. La articolul 178, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

“(2) Organul de soluționare competent poate suspenda procedura, la cerere, dacă sunt motive întemeiate. La aprobarea suspendării, organul de soluționare competent va stabili și termenul până la care se suspendă procedura. Suspendarea poate fi solicitată o singură dată.

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin.(2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

128. La titlul X, după titlul acestuia, se introduce articolul 182¹ cu următorul cuprins:

“Art.182¹ - Infrațiuni

(1) Sustragerea, substituirea, degradarea sau înstrăinarea de către debitor ori de către terțe persoane a bunurilor sechestrate în conformitate cu prevederile prezentului cod se pedepsește cu închisoare

de la 6 luni la 1 an sau cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei.

(2) Reținerea și nevărsarea de către plătitorii obligațiilor fiscale a sumelor reprezentând impozite și contribuții cu reținere la sursă, în cel mult 30 de zile de la scadență, constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă de la 100.000.000 lei la 500.000.000 lei.”

129. La articolul 183 alineatul (1), după litera k) se introduce litera l) cu următorul cuprins:

“(1) refuzul debitorului supus executării silite de a preda bunurile organului de executare spre a fi sechestrate sau de a le pune la dispoziția acestuia pentru a fi identificate și evaluate.”

130. La articolul 183, litera d) a alineatului (2) va avea următorul cuprins:

“d) cu amendă de la 500.000 lei la 15.000.000 lei, pentru persoanele fizice, și cu amendă de la 5.000.000 lei la 100.000.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin.(1) lit.a), b), f)-l).”

131. La articolul 183, după alineatul (3) se introduc alineatele (4) și (5) cu următorul cuprins:

“(4) Nedepunerea la termen a declarațiilor fiscale pentru obligațiile datorate bugetelor locale se sancționează potrivit Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

(5) Sumele încasate în condițiile prezentului titlu se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, după caz.”

132. După articolul 183 se introduce articolul 183¹ cu următorul cuprins:

“Articolul 183¹ - Contravenții și sancțiuni la regimul produselor accizabile

(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) producerea de produse accizabile ce intră sub incidența sistemului de antrepozitare fiscală, în afara unui antrepozit fiscal autorizat de către autoritatea fiscală competentă;

b) deținerea de produse accizabile în afara regimului suspensiv, care nu au fost introduse în sistemul de accizare conform titlului VII din Codul fiscal;

c) neanunțarea autorității fiscale competente, în termenul legal, despre modificările aduse datelor inițiale avute în vedere la eliberarea autorizației;

d) deținerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit titlului VII din Codul fiscal, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false;

e) nerespectarea programului de lucru al antrepozitului fiscal, așa cum a fost aprobat de autoritatea fiscală competentă;

f) practicarea, de către producători sau de către importatori, de prețuri de vânzare mai mici decât costurile ocazionate de producerea sau importul produselor accizabile vândute, la care se adaugă acciza și taxa pe valoarea adăugată;

g) neînscrierea distinctă în facturi a valorii accizelor sau a impozitului la țigări și gazele naturale din producția internă, în cazurile prevăzute la titlul VII din Codul fiscal;

h) neutilizarea documentelor fiscale prevăzute de titlul VII din Codul fiscal;

i) neefectuarea, prin unități bancare, a decontărilor între furnizori și cumpărători, ca persoane juridice, de produse accizabile;

j) amplasarea mijloacelor de măsurare a producției și a concentrației de alcool și distilate în alte locuri decât cele prevăzute expres în titlul VIII din Codul fiscal sau deteriorarea sigiliilor aplicate de către supraveghetorul fiscal și nesesizarea organului fiscal în cazul deteriorării lor;

k) nesolicitarea desemnării supraveghetorului fiscal în vederea desigilării cisternelor sau recipientelor în care se transportă alcoolul și distilatele în vrac;

l) transportul de alcool etilic și de distilate, efectuat prin cisterne sau recipiente care nu poartă sigiliile supraveghetorului fiscal,

au sigilii deteriorate sau nu sunt însoțite de documentul de însoțire prevăzut la titlul VII din Codul fiscal;

m) fabricarea de alcool sanitar de către alte persoane decât antrepozitarii autorizați pentru producție de alcool etilic;

n) comercializarea în vrac, pe piața internă, a alcoolului sanitar;

o) circulația și comercializarea în vrac a alcoolului etilic rafinat și a distilatelor în alte scopuri decât cele expres prevăzute în titlul VIII din Codul fiscal;

p) neevidențierea corectă în registrul special a cantităților de alcool și distilate importate în vrac;

q) neevidențierea la organele fiscale teritoriale a situațiilor privind modul de valorificare a alcoolului și distilatelor;

r) nesolicitarea organului fiscal teritorial în vederea desigilării instalațiilor de fabricație, precum și neevidențierea în registrul destinat acestui scop a informațiilor privind capacitățile reale de distilare, data și ora sigilării și desigilării cazanelor sau a celorlalte instalații de fabricație a țuicii și a rachiurilor de fructe;

s) practicarea de prețuri de vânzare cu amănuntul mai mici decât prețurile minime stabilite pe produse, potrivit titlului VIII din Codul fiscal, la care se adaugă taxa pe valoarea adăugată;

ș) comercializarea, la prețuri mai mari decât prețurile maxime de vânzare cu amănuntul declarate, a produselor pentru care s-au stabilit astfel de prețuri;

t) comercializarea produselor ce nu se regăsesc în listele cuprinzând prețurile maxime de vânzare cu amănuntul declarate de către agenții economici producători și importatori;

ț) refuzul agenților economici producători de țigarete de a prelua și de a distruge, în condițiile prevăzute de lege, cantitățile de produse din tutun confiscate;

u) folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum și amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete prin care se pot extrage cantități de alcool sau distilate necontorizate;

v) comercializarea în vrac și utilizarea ca materie primă, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, a alcoolului etilic și a distilatelor cu concentrația alcoolică sub 96,0% în volum;

x) comercializarea, prin pompele stațiilor de distribuție, a altor uleiuri minerale decât cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor și motorinelor auto, precum și a petrolului lampant, care corespund standardelor naționale de calitate;

y) funcționarea instalațiilor de producere alcool etilic sau distilate, în afara programului de lucru aprobat de Comisia de autorizare a antrepozitelor fiscale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

z) producerea sau comercializarea produselor accizabile într-un antrepozit fiscal în perioada în care autorizația a fost revocată sau anulată, iar comisia de autorizare nu a emis autorizație specială pentru valorificarea stocurilor de produse.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 200.000.000 lei la 1.000.000.000 lei, precum și cu:

a) confiscarea produselor, iar în situația în care acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare, în cazurile prevăzute la lit. a), b), d), l), m), n), o), x), y) și z);

b) confiscarea cisternelor, recipientelor și a mijloacelor de transport utilizate în transportul alcoolului etilic și al distilatelor, în cazul prevăzut la lit. l);

c) revocarea autorizației de antrepozit fiscal sau, după caz, oprirea activității, pe o perioadă de 1 - 3 luni, pentru situațiile prevăzute la lit. d), e), j), m), n), o), u), x), y) și z). Cererea pentru o nouă autorizație poate fi depusă numai după o perioadă de cel puțin 6 luni de la data revocării.”

133. Articolul 184 va avea următorul cuprins:

“Articolul 184 - Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor

(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele fiscale competente.

(2) Constatarea și sancționarea faptelor ce constituie contravenție potrivit art.183¹ se fac de personalul de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și al unităților sale teritoriale.

(3) Contravențiunile prevăzute la art.183 alin.(1) lit.b) se aplică pentru faptele constatate după data intrării în vigoare a prezentului cod.

(4) În cazul aplicării sancțiunii amenzii potrivit art.183 și art.183¹, contribuabilul are posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute în prezentul cod, agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal de constatare și sancționare contravențională.”

134. La titlul XI, după titlul acestuia, se introduce articolul 186¹ cu următorul cuprins:

“ Articolul 186¹ - Dispoziții privind regimul vamal

Neplata la termenul legal a impozitelor, taxelor sau altor sume ce se datorează, potrivit legii, în vamă, atrage interzicerea efectuării altor operațiuni de vămuire până la stingerea integrală a acestora.”

135. La articolul 187, după alineatul (1) se introduc alineatele (1¹) și (1²) cu următorul cuprins:

“(1¹) Statul și unitățile administrativ-teritoriale răspund patrimonial pentru prejudiciile cauzate contribuabilului de funcționarii publici din cadrul organelor fiscale, în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

(1²) Răspunderea statului și a unităților administrativ-teritoriale nu înlătură răspunderea funcționarilor publici din cadrul organelor fiscale în exercitarea cu rea credință sau gravă neglijență a atribuțiilor de serviciu.”

136. La articolul 187, după alineatul (3) se introduc alineatele (4)-(7) cu următorul cuprins:

“(4) Unitățile administrativ-teritoriale, în calitate de creditor fiscal local, pot constitui lunar fonduri pentru acordarea de stimulente personalului din compartimentele de specialitate, cu atribuții în administrarea creanțelor fiscale locale, prin aplicarea unei cote de 5% asupra sumelor încasate:

a) prin executarea silită, conform legii;

b) în cadrul procedurii de reorganizare judiciară și a falimentului;

c) din impozitele și taxele locale stabilite ca urmare a constatării de bunuri sau servicii impozabile ori taxabile, stabilite suplimentar peste nivelul celor declarate de contribuabil, rezultat al inspecțiilor fiscale efectuate, precum și din dobânzile și penalitățile de întârziere aferente acestora.

(5) Aprobarea stimulentei prevăzute la alin.(4) se face de către ordonatorul de credite, la propunerea conducătorului compartimentului de specialitate.

(6) Plata stimulentei aprobate se face în cursul lunii curente pentru luna precedentă.

(7) Sumele constituite conform alin.(4), rămase necheltuite la finele anului curent, se reportează cu aceeași destinație în anul următor.”

137. La articolul 188, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

“(1) În aplicarea Codului de procedură fiscală, Guvernul adoptă norme metodologice de aplicare, în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a legii de aprobare a prezentei ordonanțe.

(2) Formularele necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora privind administrarea creanțelor fiscale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

138. La articolul 188, după alineatul (3) se introduce alineatul (4) cu următorul cuprins:

“(4) Formularele necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora, privind realizarea creanțelor bugetului general consolidat administrate de alte organe, se aprobă prin ordin al ministrului de resort sau al conducătorului instituției publice, după caz.”

139. Articolul 189 va avea următorul cuprins:

“Articolul 189 - Scutirea organelor fiscale de plata taxelor

Organele fiscale sunt scutite de taxe, tarife, comisioane sau cauțiuni pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea administrării creanțelor fiscale, cu excepția celor privind comunicarea actului administrativ fiscal.”

140. Articolul 190 va avea următorul cuprins:

“Articolul 190 - Înscrierea creanțelor la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare

Pentru creanțele fiscale administrate de către Ministerul Finanțelor Publice, acesta este autorizat ca operator care, prin unitățile sale teritoriale, ca agenți împuterniciți, să înscrie creanțele cuprinse în titluri executorii la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.”

141. La articolul 192, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

“(1) Confiscările dispuse potrivit legii se duc la îndeplinire de către organele care au dispus confiscarea. Confiscările dispuse de procurori sau de instanțele de judecată se duc la îndeplinire de către Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Administrației și Internelor sau, după caz, de către alte autorități publice abilitate de lege, prin organele competente, stabilite prin ordin comun al conducătorilor instituțiilor în cauză, iar valorificarea se face de organele competente ale Ministerului Finanțelor Publice, conform legii.”

142. La articolul 196 se introduce alineatul (2) cu următorul cuprins:

“(2) În situația contestațiilor aflate în curs de soluționare formulate împotriva actelor de control prin care a fost reverificată aceeași perioadă și același tip de obligație fiscală și pentru care din instrumentarea cauzelor penale de către organele competente nu rezultă existența prejudiciului se vor menține obligațiile stabilite anterior.”

143. La articolul 200, litera c) va avea următorul cuprins:

“c) Ordonanța Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.582 din 14 august 2003, cu modificările și completările ulterioare;”

144. La articolul 200, după litera f) se introduc literele g)-k) cu următorul cuprins:

“g) pct.5 din cap.I al anexei din Legea nr.117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare;

h) art.3 din Legea nr.87/1994 privind combaterea evaziunii fiscale, republicată;

i) art. IV alin. (1) - (5) din Ordonanța Guvernului nr.29/2004 pentru reglementarea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.116/2004;

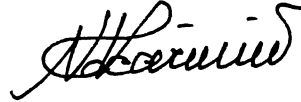
j) art.246 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal;

k) art.61 alin.(3) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare.”

Art.II.- Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 11 martie 2004, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 aprilie 2004, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

p.PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Viorel Hrebenciuc

București
Nr.